

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

č. j. KUOK 13617/2018

V Olomouci dne 26. ledna 2018

sp. zn. KÚOK/114424/2017/OMPSČ-P/7430

Počet listů: 2

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen krajský úřad), příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 95 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také správní řád), přezkoumal ve zkráceném přezkumném řízení v souladu s ustanovením § 98 správního řádu usnesení Městského úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí písemně vyhotovené dne 13. 11. 2017 a vydané dne 14. 11. 2017 pod číslem jednacím LIT 22263/2017, kterým bylo podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také zákon o odpovědnosti za přestupky) zastaveno řízení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. d) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měla dopustit účastnice zkráceného přezkumného řízení obviněná z přestupku

, a rozhodl takto:

I.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu se přezkoumávané usnesení Městského úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí písemně vyhotovené dne 13. 11. 2017 a vydané dne 14. 11. 2017 pod číslem jednacím LIT 22263/2017

r u š í

a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně.

II.

Podle § 99 odst. 1 správního řádu nastávají účinky výroku I. rozhodnutí krajského úřadu vydaného ve zkráceném přezkumném řízení ode dne jeho právní moci.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením Městského úřadu Litovel, oddělení vnitřních věcí (dále jen správní orgán prvního stupně) písemně vyhotoveným dne 13. 11. 2017 a vydaným dne 14. 11. 2017 pod číslem jednacím LIT 22263/2017 (dále také přezkoumávané usnesení) bylo podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich zastaveno řízení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. d)

zákona č. 159/2016 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 14/2017 Sb., kterého se měla dopustit

tím, že jako veřejný funkcionář měla nepodat oznámení o osobním zájmu podle § 8 odst. 1 zákona č. 159/2016 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 14/2017 Sb., když dne 27. 6. 2017 na jednání v bodě měla neoznámit svůj poměr k projednávané věci, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

Dne 23. 11. 2017 byl u krajského úřadu podán podnět

nazvaný

Podnět k provedení přezkumného řízení z moci úřední, kterým rozporoval soulad přezkoumávaného usnesení s právními předpisy. Krajský úřad nato od správního orgánu prvního stupně vyžádal související spisový materiál, který obdržel dne 1. 12. 2017, a po seznámení se s jeho obsahem včetně přezkoumávaného usnesení zjistil, že uvedené usnesení bylo jediné účastníci řízení oznámeno dne 20. 11. 2017 a že po marném uplynutí podle § 83 odst. 1 správního řádu patnáctidenní odvolací lhůty nabylo právní moci. Krajský úřad dále po předběžném posouzení věci z předloženého spisového materiálu zjistil existenci rozporu přezkoumávaného usnesení s právními předpisy i splnění dalších podmínek pro provedení zkráceného přezkumného řízení, pro zrušení přezkoumávaného usnesení a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně.

Přezkoumávané usnesení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť je nepřezkoumatelné.

Nepřezkoumatelnost přezkoumávaného usnesení byla způsobena vnitřním rozporem jeho výroku o zastavení řízení, dále vnitřním rozporem odůvodnění tohoto výroku a v neposlední řadě i rozporem mezi tímto výrokem a jeho odůvodněním.

Správní orgán prvního stupně řízení o přestupku zastavil podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Tuto skutečnost ve výroku přezkoumávaného usnesení o zastavení řízení vyjádřil jak označením zákonného ustanovení, podle něhož rozhodl, tak i slovním vyjádřením jeho obsahu – řízení se zastavuje, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem. Ustanovení, podle kterého správní orgán prvního stupně řízení o přestupku zastavil, obsahovalo dva samostatné zastavovací důvody, které nemohou nastat zároveň. Budťo se skutek nestal, nebo se stal a není přestupkem. Správní orgán prvního stupně byl proto povinen ze dvou důvodů pro zastavení řízení uvedených v § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky vybrat pouze jeden, a ten ve výroku přezkoumávaného usnesení o zastavení řízení specifikovat uvedením jeho slovního vyjádření. Když tak správní orgán prvního stupně neučinil, nebyl z výroku přezkoumávaného usnesení o zastavení řízení seznatelný důvod, pro který vlastně řízení o přestupku zastavil, pročež bylo přezkoumávané usnesení nepřezkoumatelné.

Správní orgán prvního stupně v odůvodnění přezkoumávaného usnesení vyslovil skutkový závěr, že se *nepodání oznámení o osobním zájmu nepodařilo prokázat, kdy jak obviněná* , tak *i dalších sedm*

potvrdilo, že k podání oznámení o osobním zájmu skutečně došlo. Tento skutkový závěr je zásadně vnitřně rozporný, jedna v něm vyslovená skutečnost totiž vylučuje druhou v něm vyslovenou skutečnost. Skutečnost, že obviněná oznámení o osobním zájmu podala, vyvrací možnost, že ji nepodala. Tím, že je prokázáno, že oznámení podala, je zároveň prokázáno, že nedošlo k tomu, že jej nepodala, nikoliv tedy, že se nepodařilo prokázat jeho nepodání. Proto zákon o odpovědnosti za

přestupky ve svém ustanovení § 86 odst. 1 obsahuje pro tyto dvě skutečnosti dva různé zastavovací důvody; v písmenu a) jako důvody pro zastavení řízení o přestupku uvádí, že **skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem**, a v písmenu c) pak jako důvod pro zastavení řízení uvádí, že **spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno**. Z odůvodnění přezkoumávaného usnesení tak vyplynul zásadně vnitřně rozporný skutkový závěr obsahující dvě různé vzájemně si odporující skutečnosti, z nichž každou je namístě subsumovat pod jiný důvod zastavení řízení o přestupku podle § 86 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Odůvodnění přezkoumávaného usnesení tak bylo natolik vnitřně rozporné, že bylo nepřezkoumatelné.

Odůvodnění přezkoumávaného usnesení zároveň pro svoji rozpornost nekorespondovalo s výrokem přezkoumávaného usnesení o zastavení řízení, netvořilo pro tento výrok dostatečný podklad, protože bylo přezkoumávané usnesení nepřezkoumatelné i z tohoto důvodu.

V mezidobí od spáchání údajného přestupku obviněné do vydání přezkoumávaného usnesení nabyly účinnosti dvě novely zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, a to zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, a zákon č. 14/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jež se dotkly právní úpravy přestupku kladeného obviněné za vinu. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, uvozené ústavním zákonem č. 2/1993 Sb. se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější (shodně i v § 7 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění do 30. 6. 2017, a v § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Když správní orgán prvního stupně vydal přezkoumávané usnesení až po nabytí účinnosti uvedených novel, byl povinen zkoumat, zda a případně která pozdější právní úprava je ohledně posouzení trestnosti činu a trestu pro obviněnou příznivější. Správní orgán prvního stupně tak neučinil a namísto toho chybně výběr znění zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů vázal na to, kdy bylo zahájeno řízení o údajném přestupku obviněné.

V novém projednání věci správní orgán prvního stupně nejprve údajné jednání obviněné z přestupku náležitě včetně výběru znění zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů právně kvalifikuje, obviněnou z přestupku s právní kvalifikací seznámí a umožní jí vyjádřit se ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Poté vyhodnotí doposavad zjištěný skutkový stav a vyvodí z něj skutkové závěry, ty následně podřadí pod odpovídající ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a znovu ve věci rozhodne. Nové rozhodnutí či usnesení ve věci správní orgán prvního stupně zevrubně odůvodní.

Krajský úřad shledal, že přezkoumávané usnesení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto bylo krajským úřadem zrušeno ve zkráceném přezkumném řízení, provedeném v souladu s § 98 správního řádu, když porušení právního předpisu bylo zjevné ze spisového materiálu, vysvětlení účastnice řízení nebylo zapotřebí a dokazování se neprovádělo. Se zřetelem k tomu, že přezkoumávaným usnesením nebyla uložena povinnost a okolnosti případu neodůvodňovaly jiné řešení, bylo v souladu s § 99 odst. 1 správního řádu určeno, že účinky rozhodnutí krajského úřadu o zrušení přezkoumávaného usnesení nastávají ode dne právní moci výroku I. tohoto rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo přezkoumávané usnesení zrušeno.

Poučení o odvolání

Proti rozhodnutí krajského úřadu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu spravedlnosti podáním učiněným u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru majetkového, právního a správních činností.

Mgr. Hana Kiliánová
vedoucí oddělení přestupkového
Odboru majetkového, právního
a správních činností

obdrží: